

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. januára 2009 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **JUDr. V. R.**, pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné o dovolaní Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 To 22/2008 zo dňa 29. mája 2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením samosudcu Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 10. januára 2008, sp. zn. 2 T 195/2003, podľa § 231 ods. 1 Tr. por. za použitia § 223 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 11 ods. 1 písm. e/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 trestné stíhanie proti obvinenému JUDr. V. R. pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 1 Tr. zák. a proti obvinenému J. Š. pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti obžaloby Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č. Kv 35/03 z 13. októbra 2003, bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor, ktorú Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 7 To 22/2008 zo dňa 29. mája 2008, podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006, zamietol.

Podľa názoru okresného i krajského súdu trestné stíhanie obvinených JUDr. V. R. a J. Š. bolo neprípustné vzhľadom na prekážku veci právoplatne rozhodnutej, a to s poukazom

na uznesenie prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, sp. zn. Kv 35/03 zo 7. apríla 2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. mája 2003. Týmto uznesením bolo podľa § 172 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zastavené trestné stíhanie proti obvinenému JUDr. J. G. pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a proti obvineným JUDr. A. C. a JUDr. J. G. pre trestný čin podplácania spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 161a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V odôvodnení svojho dovolania uviedol, že napadnutým rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon v prospech obvinených JUDr. V. R. a J. Š. v ustanoveniach § 11 ods. 1 písm. e/, § 223 ods. 1 a § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Zmyslom ustanovenia § 11 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 o neprípustnosti trestného stíhania je naplnenie zásady, že nikto - žiadna osoba - nemôže byť opätovne trestne stíhaná za ten istý skutok. Z doslovného znenia ustanovenia § 11 ods. 1 písm. e/ Tr. por. je zrejmé, že trestné stíhanie je neprípustné proti tomu, proti komu sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu, alebo bolo právoplatne zastavené.

Nie je možné preto stotožniť sa s názorom súdu, že trestné stíhanie sa nezastavuje voči osobám obvinených, ale pre skutok, ktorý mali spáchať. Prekážku „res iudicata“ môže vytvoriť jedine právoplatné rozhodnutie voči konkrétnej osobe obvinenej. Preto nestačí len totožnosť skutku, ale musí byť zachovaná aj totožnosť osoby obvinenej.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania generálny prokurátor uviedol, že v predmetnom prípade bolo právoplatne zastavené trestné stíhanie proti obvineným JUDr. G., JUDr. C. a JUDr. G., ktorých konanie síce tvorí súčasť celého inkriminovaného skutku, spoločne s konaním obvinených JUDr. R. a J. Š., avšak proti týmto dvom obvineným trestné stíhanie zastavené nebolo, a preto nič nebránilo týchto obvinených naďalej trestne stíhať. Jednotlivé konania obvinených, i keď úzko spolu súvisia, vzájomne na seba nadväzujú a vo svojom súhrne tvoria inkriminovaný skutok ako celok, sú však oddeliteľné.

Podstatnou skutočnosťou je, že vo výrokovvej časti uznesenia Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici sp. zn. Kv 35/03 zo dňa 7. apríla 2003, je jednoznačne uvedené, že trestné stíhanie sa zastavuje výlučne proti obvineným G., C. a G. a toto sa netýka obvinených R. a Š., a preto ani nemôže byť dôvodom neprípustnosti ich trestného stíhania. Toto uznesenie preto netvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej vo vzťahu k ich trestnému stíhaniu a zákonné podmienky pre zastavenie trestného stíhania voči nim neboli splnené.

Z uvedených dôvodov generálny prokurátor Slovenskej republiky navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 To 22/2008 z 29. mája 2008, ako aj v konaní, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, bol porušený zákon v prospech obvinených JUDr. V. R. a J. Š. v ustanoveniach § 11 ods. 1 písm. e/, § 223 ods. 1, § 231 ods. 1 a § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006, následne aby toto uznesenie, ako aj predchádzajúce rozhodnutie Okresného súdu v Michalovciach sp. zn. 2 T 195/2003 z 10. januára 2008 zrušil a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu opätovne prerokoval a rozhodol.

Obvinený JUDr. V. R. vo svojom vyjadrení k dovolaniu generálneho prokurátora, podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. M. K. uviedol, že právoplatné uznesenie Krajského súdu v Košiciach, považuje za správne a zákonne. Podľa jeho názoru ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania podľa § 172 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zákona č. 141/1961 Zb. z dôvodu, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie toto rozhodnutie sa musí vzťahovať na všetkých obvinených. Trestné stíhanie sa v danom prípade zastavuje z dôvodu, že sa skutok nikdy nestal, a teda za skutok ktorý sa nestal, nie je možné kohokoľvek stíhať, teraz ani nikdy v budúcnosti. Takéto rozhodnutie je platné voči všetkým a ak zostane zachovaná totožnosť skutku, čo je v danom prípade nepochybné, zakladá takéto rozhodnutie prekážku „res iudicata“.

Preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie generálneho prokurátora podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol, resp. aby dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie zamietol.

Vecne totožnú právnu argumentáciu i návrh na rozhodnutie dovolacieho súdu obvinený JUDr. V. R. uviedol aj vo vyjadrení podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. J. F..

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce, ktorým bolo trestné stíhanie obvinených JUDr. V. R. a J. Š. zastavené.

Dovolanie podal generálny prokurátor Slovenskej republiky, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. a jeho podaniu došlo na Okresnom súde Michalovce, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda, a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Generálny prokurátor poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda na to, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolacej námietke generálny prokurátor namieta zákonnosť aplikácie ustanovení § 11 ods. 1 písm. e/, § 231 ods. 1, § 223 ods. 1 a § 148 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 a domáha sa preto zrušenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach, ktorým bolo trestné stíhanie obvinených, zamietnutím sťažnosti okresného prokurátora, právoplatne zastavené.

Z obsahu relevantného spisového materiálu vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS: KUV-17/OVVK-2002 zo dňa 25. apríla 2002 bolo podľa § 163 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vznesené obvinenie obvineným JUDr. J. G. pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1. ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a obvineným JUDr. V. R., JUDr. A. C., J. Š. a JUDr. J. G. pre trestný čin podplácania spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 161a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, a to na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v priebehu mesiaca január 2002 v Humennom, JUDr. V. R. a JUDr. A. C. po predchádzajúcej spoločnej dohode s J. Š. a JUDr. J. G. a po tom ako JUDr. V. R. dňa 27. decembra 2001 vo svojom rodinnom dome č. X. v obci S. nad T., časť Z., okr. K. –okolie od J. Š. prevzal sumu 100 000 Sk, JUDr. V. R. a JUDr. A. C. došli do H. za JUDr. J. G., kde sa dohodli, že tento, ako okresný prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom, ktorý mal prokurátorský dozor nad trestným spisom Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Humennom v trestnej veci proti obvinenej T. R. a obvinenému M. R., stíhaných pre trestný čin podľa § 148c ods. 1 Tr. zák., ktorí ako obvinení boli dňa 22. decembra 2001 na základe návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry v Humennom, sudcom Okresného súdu v Humennom vzatí do väzby z dôvodov podľa § 67 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., týchto ako dozorujúci prokurátor prepustí z väzby v priebehu 10 až 14 dní od prijatia uvedenej sumy.

Na základe uznesenia Generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo dňa 16. januára 2002, bola vec odňatá z výkonu prokurátorského dozoru Krajskému prokurátorovi v Košiciach a následne aj Krajskému prokurátorovi v Nitre (uznesením zo dňa 4. marca 2003) a výkonom prokurátorského dozoru bol poverený Krajský prokurátor v Banskej Bystrici.

Následne uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici sp.zn. Kv 35/03, bolo podľa § 172 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (teda z dôvodu, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie) bolo trestné stíhanie proti obvineným JUDr. J. G., JUDr. A. C. a JUDr. J. G. zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. mája 2003.

Dňa 15. októbra 2003 Krajský prokurátor v Banskej Bystrici podal na Okresný súd Košice – okolie obžalobu (zo dňa 13. októbra č. Kv 35/03 na obvinených JUDr. V. R. pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a na obvineného J. Š. pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 2 Tr.zák. účinného do 1. januára 2006 ktoré trestné činy mali spáchať tak, že

obvinený JUDr. V. R. dňa 10. januára 2002 vo svojom rodinnom dome č. X. v obci S. nad T., časť Z. okres K. – okolie od obvineného J. Š. prevzal 100 000 Sk v presne nezistenom čase v januári 2002 po predchádzajúcej dohode s obvineným J. Š. išiel JUDr. V. R. do H. za

okresným prokurátorom JUDr. J. G., ktorý vykonával prokurátorský dozor v trestnej veci Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Humennom obvinenej T. R., nar. 1956 a obvineného M. R., nar. 1954 obvinených pre trestný čin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1 Tr. zák., ktorí boli dňa 22. decembra 2001 vzatí sudcom Okresného súdu v Humennom do väzby z dôvodov uvedených v ustanovení § 67 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., s úmyslom pôsobiť na okresného prokurátora v Humennom, aby obvinených T. R. a M. R. ako dozorujúci prokurátor prepustil z väzby v priebehu desiatich až štrnástich dní, v priebehu rozhovoru s JUDr. J. G. bagatelizoval dôvody väzby obvinených, pričom o prevzatí sumy 100 000 Sk za účelom pôsobenia na prepustenie z väzby nikoho neinformoval.

Z obsahu trestného spisu ďalej vyplýva, že po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní Okresný súd v Michalovciach rozsudkom, sp. zn. 2 T 195/2003, zo dňa 25. júla 2006, rozhodol o vine oboch obvinených a uložil im nepodmienečné tresty odňatia slobody.

V nadväznosti na to, na základe odvolaní obvinených Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 7 To 131/2006 zo dňa 25. apríla 2007, podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006, zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Následne uznesením Okresného súdu v Michalovciach, sp. zn. 2 T 195/2003, zo dňa 10. januára 2008, podľa § 231 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 za použitia § 223 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 z dôvodov § 11 ods. 1 písm. e/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 trestné stíhanie obvinených JUDr. V. R. a J. Š. pre vyššie uvedené trestné činy bolo zastavené.

Sťažnosť, ktorou vyššie uvedené rozhodnutie okresného súdu napadol okresný prokurátor bola uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 To 22/2008 zo dňa 29. mája 2008 podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietnutá.

Najvyšší súd zistil, že v predmetnej veci dovolanie generálneho prokurátora je, z hľadiska vecného nepochybne správne. Dovolačí súd, v súlade s názorom dovolateľa zdôrazňuje, že neprípustnosť trestného stíhania pre prekážku veci rozhodnutej „rei iudicatae“ sa viaže vždy

na osobu obvineného a nie iba skutok. Takáto interpretácia ustanovenia jednoznačne a nepochybne vyplýva nie len zo samotnej podstaty zásady *ne bis in idem* ale aj z doslovného výkladu ustanovenia § 11 ods. 1 písm. e/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006. Prekážku „*rei iudicatae*“ môže vytvoriť len právoplatný rozsudok súdu alebo právoplatné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania určitej konkrétnej osoby.

Keďže v predmetnom prípade bolo trestné stíhanie vyššie citovaným uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zastavené len vo vzťahu k obvineným JUDr. J. G., JUDr. A. C. a JUDr. J. G. toto rozhodnutie predstavuje prekážku veci rozhodnutej len voči týmto obvineným a nie aj voči obvineným JUDr. V. R. a J. Š.. Skutočnosť, že osoby týchto obvinených sú uvedené v skutkovej vete ešte neznamená, že ich konanie nie je skutkovo oddeliteľné a následne žalovateľné samostatne. Preto toto právoplatné zastavujúce uznesenie nevytvára prekážku „*rei iudicatae*“ voči obvineným JUDr. V. R. a J. Š..

Z pohľadu uvedeného právneho stanoviska Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s argumentáciou dovolateľa je toho názoru, že dovolaním napadnutým uznesením Krajského súdu v Košiciach a predchádzajúcim rozhodnutím Okresného súdu v Michalovciach bolo rozhodnuté o zastavení trestného stíhania obvinených JUDr. V. R. a J. Š. bez toho, aby boli splnené zákonné podmienky pre takéto rozhodnutie. Nesporne bol teda porušený zákon v ich prospech v procesných ustanoveniach § 11 ods. 1 písm. e/, § 223 ods. 1, § 231 ods. 1 a § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Pretože dovolanie je možné podať len z dôvodov uvedených v § 371 Tr. por. bolo ďalej treba posúdiť, či Generálnym prokurátorom Slovenskej republiky nepochybne vecne správne vznesené námietky, napĺňajú ním uplatnený zákonom stanovený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorého existencia je súčasne nevyhnutnou podmienkou vykonania prieskumu napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom .

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno dovolanie podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V medziach tohto dovolacieho dôvodu je potom možné namietat', že skutok zistený súdom bol nesprávne právne kvalifikovaný, pretože právne posúdenie nezodpovedá tomu, ako bol skutok v skutkovej vete výroku o vine popísaný. V posudzovanom prípade síce dovolateľ formálne deklaroval dovolací dôvod podľa § 371

ods. 1 písm. i/ Tr. por., avšak bez toho aby v dovolaní uplatnil námietky, ktoré by mu svojim obsahom zodpovedali.

Najvyšší súd je pritom viazaný uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný k revízií napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. V tejto súvislosti treba však zdôrazniť, že dôvod namietaný dovolateľom nezodpovedá žiadnemu z dôvodov dovolania prípustných podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Trestný poriadok totiž neobsahuje taký dovolací dôvod, ktorý by bolo možné uplatniť pri porušení vyššie uvedených procesných ustanovení zákona, týkajúcich sa právoplatného rozhodnutia o zastavení trestného stíhania.

Z uvedeného je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 14. januára 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová